

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.437 van 6 juni 2002
in de zaak A. 53.547/X-10.497.**

In zake : de gemeente SINT-PIETERS-LEEUEW,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te 1731 ZELLIK,
Noorderlaan 30

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. van DIEVOET, D. VAN DER MOSEN en
M. JEGERS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, omroep
van de Vlaamse Gemeenschap (B.R.T.N.), thans de Vlaamse Radio-
en Televisieomroep (V.R.T.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente SINT-PIETERS-LEEUEW op 6 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 januari 1993 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in Sint-Pieters-Leeuw, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 juli 1993;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 juli 1994 ingediend door de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap (B.R.T.N.), thans de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (V.R.T.);

Gelet op de beschikking van 12 augustus 1994 die de tussenkomst van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap (B.R.T.N.), thans de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (V.R.T.), toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat F. DE PRETER die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 het erbij gevoegde ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw, voorlopig wordt vastgesteld; dat dit voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen; dat in het kader van dit openbaar onderzoek 64 bezwaren en

opmerkingen worden ingediend; dat het bezwaarschrift met nr. 9 in hoofdzaak het volgende stelt :

"(...)

Het landschap, dat als waardevol werd bestempeld op het Gewestplan, en grenst aan een natuurgebied, wordt heel erg geschonden door een betonnen constructie van 300 m hoog. Vooral het visuele aspect van het mooie landschap wordt vernietigd. Dit is niet alleen het geval in de onmiddellijke omgeving maar ook kilometers in de omtrek.

Het leefmilieu wordt belast met stralingen van diverse aard, gecombineerd met de reeds bestaande elektrische ontladingen van de hoogspanningslijn(en). De veestapel lijdt hier onder en wellicht de mens eveneens. De negatieve gevolgen hiervan zijn zeker bestaande, maar worden thans nog afgedaan als randverschijnsel door degenen die er niet moeten mee leven. Het behoort deze vooraf te onderzoeken. Er moet dus vooraf een Milieu-effect-rapport worden opgesteld opdat de mensen met kennis van zaken kunnen oordelen over de opportuniteit van de wijziging van de bestemming van dit perceel.

De omgeving is hoegenaamd niet uitgerust voor een dergelijk project dat eventueel thuishoort op een industriegebied. Er is onvoldoende elektriciteit, de toegangswegen zijn niet breed genoeg voor vrachtwagenverkeer, kruisen is er zelfs niet mogelijk. De uitrusting van de wegen zal een bijkomende schade toebrengen aan deze landelijke wegen in het waardevolle agrarische landschap. Zones van openbaar nut dienen gegroepeerd te worden en niet in het landschap verspreid.

De uitbating zal bijkomende voorzieningen vereisen zoals parking, kantoor, eetzaal, enz., die eveneens in strijd zijn met het Gewestplan. Bovendien moet nagegaan worden of een uitbatingsvergunning kan bekomen worden. De nieuwe wetgeving terzake koppelt bouwvergunning aan uitbatingsvergunning om evidente redenen. Gebrek aan de ene schort de andere op.

Van Openbaar Nut kan er geen sprake zijn. De BRT wordt hoe langer hoe meer een prive-bedrijf dat TV uitzendingen en radio maakt die via de kabel wordt doorgeseind. Men wil ons doen geloven dat deze MAST moet dienen om de Zennevallei betere kwaliteit te bieden of een betere ontvangst te verzekeren voor mensen zonder kabel. De doelgroep is dus zeer klein. Wellicht moet deze mast een ander belang dienen dan het algemeen belang. Radio en TV is reclame en grote "commerce". Het zullen vooral deze reclamespots zijn die de doorslag geven voor de leefbaarheid van een dergelijk bedrijf dat bezwaarlijk nog van openbaar nut kan zijn. Daarenboven zitten we reeds in het tijdperk van de satellieten en paraboolantennes voor de straalverbindingen op langere afstand. De bouw van de MAST is een achterhoedegevecht van ambtenaren tegen de pensioenleeftijd aan die hun prestigeproject kost wat kost willen doordrukken. 20 jaar te laat en volledig voorbijgestreefd bij de eventuele ingebruikname.

Voor het overige wens ik mij aan te sluiten bij de bezwaren geformuleerd door de v.z.w. Natuurbehoud Zuunvallei en deze aangehaald door de gemeente sint-Pieters-Leeuw.

Besluit :

Het Gewestplan kan niet herzien worden voor een inplanting van een MAST in dit gebied dat landschappelijk waardevol landbouwgebied moet blijven. Prachtig glooiende weiden en akkers die verschillende kastelen verbinden o.m. Rukkelingen en Budingen.

Er is plaats genoeg op oude fabrieksterreinen zo men toch deze MAST wil bouwen. Industriegebieden of zones van openbaar nut mogen niet lukraak ingeplant worden op vraag van de 'klant'.";

dat de bezwaarschriften met de nrs. 1, 4, 5, 8, 10 t.e.m. 63 o.m. kritiek hebben op de gevolgde procedure en handelwijze; dat ze als bezwaren ten gronde stellen wat volgt :

"(...)

2. Bezwaren ten Gronde. Het Ontwerp verandert de bestemming van het Perceel van agrarisch landschappelijk waardevol gebied naar dienstverleningsgebied. Het Ontwerp houdt er helemaal geen rekening mee dat de 'dienstverlening' die op het Perceel zal plaatsvinden erin bestaat een zelfdragende 300 meter hoge BETONNEN antennetoren met zendergebouw op te richten. De Minister die het Ontwerp heeft goedgekeurd was nochtans op de hoogte van dit gebruik van het Perceel.

(...)

(b) Beperking Bouwhoogte. In tweede orde, volledig ten ondergeschikte titel, en ten einde rekening te houden met honderden hectaren landschappelijk waardevol gebied rondom het Perceel, moet de bestemming in het Ontwerp zekere beperkingen inhouden en in het bijzonder beletten dat door het oprichten van (te) hoge constructies het landschappelijk waardevol karakter van de omliggende percelen wordt verkwanseld. Om het omliggende landschap, dat door het Plan terecht als landschappelijk waardevol wordt beschouwd, te vrijwaren van stedenbouwkundige monsters (althans wanneer zij worden ingeplant midden in de natuur), stellen wij voor dat bij de bestemming van het Perceel tot dienstverleningsgebied een beperking wordt gevoegd in verband met de bouwhoogte van op te richten constructies. Rekening houdend met de hoogte van mogelijke groenbeplanting zou die bouwhoogte maximaal 15 tot 20 meter mogen bedragen.

(...);"

Overwegende dat de verzoekende partij op 19 december 1991 een ongunstig advies uitbrengt omdat er een schending van het gewestplan is doordat er geen besluit van de Vlaamse Executieve tot voorlopige vaststelling van het gewestplan bestaat en een dergelijk besluit nog niet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, er geen openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden of werd aangevat, dat zij ook aanvoert dat er een gebrek is aan motivering van de omstreden bouwvergunning, dat er een gebrek aan urgentie is, dat er geen milieu-effectenrapport voorhanden is, dat er een gebrek aan behoorlijk bestuur is, "vermits een miljardenproject wordt gerealiseerd dat technologisch achterhaald zal zijn vooraleer het klaar is"; dat de gemeenteraad van de gemeente Beersel op 27 februari 1992 eveneens een ongunstig advies uitbrengt op grond van onder meer volgende motivering :

"(...)

Overwegende dat de omgeving van de plaats waarop de herziening van het gewestplan betrekking heeft, een uitgesproken agrarisch karakter heeft, bovendien landschappelijk waardevol en slechts verspreid bebouwd is;

Overwegende dat de constructie van een 300 m hoge antenntoren in een dergelijk golvend en open landschap in een straal van 40 tot 60 km zichtbaar zal zijn;

Overwegende dat onze gemeente samen met de andere gemeenten die deel uitgemaakt hebben van de prefusiegemeente 'Randfederatie Halle' over een bouwverordening beschikken inzake bouwniveau's waarbij de maximale bouwhoogte voor woonhuizen en appartementsblokken werd vastgesteld met doel het typisch landschap binnen de federatie samengesteld uit heuvels, dorpssilhouetten, bossen en kouters, optimaal te bewaren;

Gelet op het Koninklijk Besluit dd. 4 oktober 1976 houdende goedkeuring van de bouwverordening van de Randfederatie Halle inzake bouwniveau's;

Gelet op de algemene richtlijnen ons verstrekt ingevolge de vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse. waarin bepaald wordt dat de voorschriften van een meer gedetailleerde, bij Koninklijk Besluit goedgekeurde en niet in herziening gestelde, bouwverordening, geldig blijven, hetgeen onder meer het geval is met de verordening inzake bouwniveau's van de Randfederatie Halle;

Overwegende dat in de gemeente Beersel de hiernavolgende landschappen bij Koninklijk besluit gerangschikt werden :

(...);

Besluit :

-niet is voldaan aan het vereiste in artikel 43 van de stedenbouwwet;

-het landschap met wisselend relief sterk wordt geschaad door de niet-verantwoorde torenbouw.

(...)"

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincie Brabant op 27 februari 1992 een ongunstig advies uitbrengt, onder meer overwegend hetgeen volgt :

"(...)

Uit het verslag dd. 3 december 1991, ref. D/4101/PA/VDB, van de Provinciale Technische Dienst voor de Gebouwen, Architectuur en Stedenbouw, blijkt dat aan de voorgestelde wijziging een ONGUNSTIG advies dient gegeven te worden aangezien het goed gesitueerd is in een landschappelijk waardevol gebied dat zich uitstrekt van Sint-Pieters-Leeuw tot Sint-Kwintens-Lennik in westelijke richting en tot Dilbeek in noordelijke richting, waardoor het beoogde bouwwerk door zijn omvang en bijzondere hoogte een aanzienlijke negatieve visuele weerslag heeft op de nabije omgeving en op het grotere landschappelijk waardevolle gebied van het Pajottenland

(...)"

Overwegende dat de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor Vlaams-Brabant in haar advies van 16 maart 1992 o.m. uitdrukkelijk het standpunt van de gemeente Beersel bijtreedt, "zeer in 't bijzonder de analyse inzake de noodzaak tot het beschermen van het agrarisch karakter en de landschappelijke waardevolle landschappen (open landschap, beschermde sites en vergezichten)", dat zij zich ook bij dit advies aansluit inzake het ontbreken van een gemotiveerd besluit tot herziening van het gewestplan; dat zij kennis neemt van de

adviezen van de technische diensten van de provincie en van het ongunstig advies van de bestendige deputatie; dat zij hierop het volgende besluit neemt :

"Gelet op de adviezen van bovenvermelde gemeenten en het advies van de bestendige deputatie en het bovenvermelde verslag van de Commissie besluit zij een ONGUNSTIG ADVIES uit te brengen m.b.t. herziening van het GWP Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw.

De Commissie wenst bovendien dat bij het hernemen van het dossier aangaande de bouwvergunning voor de zendmast een MER zou worden opgemaakt.

De Commissie wenst ook dat een kosten-batenanalyse, een onderzoek naar de beschikbare technologie (is een zendmast nog wel noodzakelijk, gelet op het bestaan van satellietverbindingen ?) zou worden gedaan ten einde objectieve regels voor de gemachtigde ambtenaar te kunnen vaststellen waarop hij zich zou kunnen baseren om na te gaan of de zendtoren wel kan gevat worden onder het begrip 'gebouw voor openbaar nut'.

(...)"

dat zij met betrekking tot de bezwaren, zich onder meer aansluit bij het voornoemd bezwaarschrift nr. 9, alsook bij de inhoud van de hiervoor aangehaalde bezwaarschriften nrs. 1, 4, 5, 8, 10 tot en met 63 "met uitzondering van punt 2a (kleurencombinatie) maar wel met inbegrip van punt 2b (bouwhoogte)";

Overwegende dat daarop het bestreden besluit wordt vastgesteld; dat het in de aanhef volgende redengeving vermeldt :

"Overwegende dat van het advies van de Regionale Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Vlaams-Brabant wordt afgeweken omdat de BRTN een nieuwe antennemast met zendgebouw nodig heeft voor de ontwikkeling van een zendinfrastructuur van goede kwaliteit in de regio;

Overwegende dat om zowel het Brusselse laaggelegen stadscentrum als het hoger gelegen gedeelte van Vlaams-Brabant goed te kunnen bereiken met radio- en televisie-uitzendingen, een antennemast ingeplant moet worden op een hoger gelegen terrein, gelegen in de langsrichting van de Zennevallei op een tiental kilometer van het zuiden van het stadscentrum van Brussel;

Overwegende dat ook voor rechtstreekse radio- en televisiereportages een antennemast met een goede inplanting zeer belangrijk is; dat straalverbindingen en radioverbindingen slechts snel en efficiënt gerealiseerd kunnen worden als de BRTN beschikt over hoog opgestelde ontvangstinstallaties op een centraal gelegen mast;

Overwegende dat door de luchthaven van Zaventem de inplanting van een 300 meter hoge antennemast in een aantal gebieden uitgesloten is; dat ook helikopterverbindingen zoals Casteau-Zaventem beperkingen opleggen;

Overwegende dat de keuzemogelijkheid in de praktijk beperkt is tot een klein deel van Sint-Pieters-Leeuw; dat de omgeving van de inplantingsplaats door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw eerst zelf werd voorgesteld en dat het Bestuur der Luchtvaart hiermee akkoord ging;

Overwegende dat de Vlaamse Executieve al op 7 oktober 1987 haar principiële goedkeuring heeft gegeven voor het bouwen van een BRTN-antennemast in Sint-Pieters-Leeuw, dat ze toen beslist heeft om bij de

definitieve inplantingskeuze het voorstel te kiezen dat optimaal aan de landschappelijk-esthetische eisen beantwoordt;

Overwegende dat het ontwerp gekozen is via een wedstrijd en beoordeeld door een competente jury en dus zoveel mogelijk voldoet aan de landschappelijk-esthetische eisen; dat geen MER werd opgemaakt omdat dit wettelijk niet vereist is; dat ook met een MER onmogelijk voorkomen kan worden dat een 300 meter hoge antennemast in de Zennevallei niet visueel hinderlijk zou zijn;

Overwegende dat de Vlaamse Executieve op 26 april 1990 om een extra onderzoek naar de meest recente technologische ontwikkelingen en technieken in onze buurlanden heeft verzocht, en ook geïnformeerd heeft naar een mogelijk medegebruik van de antennemast in Waver die in oprichting is;

Overwegende dat de Vlaamse Executieve op 27 juni 1990 heeft vastgesteld dat er geen technologische ontwikkelingen zijn die technisch en budgettair een alternatief zijn voor de antennemast; dat uitzendingen van op een hoge mast onontbeerlijk zijn voor een goede ontvangst, meer bepaald voor de ontvangst van draagbare toestellen en autoradio's; dat de antennemast in Waver technisch niet sterk genoeg is om het hele land te voorzien en dat die mast onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap ressorteert; dat de Executieve om die reden beslist heeft om een gewestplanherziening voor het betrokken perceel voor te bereiden en dat als het herzieningsbesluit van kracht wordt de gemachtigde ambtenaar krachtens de artikelen 43 en 48 de bouwvergunning voor de antennemast zou kunnen afgeven;

Overwegende dat de bouwvergunning voor de 300 meter hoge BRTN-antennemast met zendgebouw in Sint-Pieters-Leeuw al op 12 juni 1991 werd toegekend en dat het werk gestart is;

Overwegende dat om de bovengenoemde redenen de particuliere bezwaren en de adviezen van de gemeenten Beersel en Sint-Pieters-Leeuw en van de Bestendige Deputatie van de provincie Brabant worden verworpen;

(...)"

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel afleidt uit de schending van onder meer artikel 9, laatste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, doordat het bestreden besluit afwijkt van het advies van de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening zonder dit advies en alle bezwaren te weerleggen, dat met name de commissie het standpunt van de gemeente Beersel is bijgetreden, zeer in het bijzonder de analyse inzake de noodzaak tot het beschermen van het agrarisch karakter en de landschappelijke waardevolle landschappen (open landschap, beschermende sites en vergezichten) en inzake het ontbreken van een gemotiveerd besluit tot herziening van het gewestplan, dat het advies van de bestendige deputatie van Brabant niet werd weerlegd, dat bovendien de commissie zich heeft aangesloten bij het merendeel van de 64 ingediende bezwaarschriften en ze derhalve niet heeft weerlegd, dat derhalve ook deze bezwaren moeten weerlegd worden door de overheid die het gewestplan vaststelt, dat het bestreden besluit ten onrechte overweegt dat de gemeente Sint-Pieters-Leeuw de omgeving van de inplantingsplaats zelf heeft voorgesteld, terwijl, wanneer de Vlaamse regering afwijkt van het advies van de regionale commissie van advies, haar beslissing met redenen dient

omkleed te zijn en deze redenen op de ruimtelijke ordening zijn gesteund en op voorwaarde dat deze redenen worden bekendgemaakt in het besluit houdende vaststelling van het gewestplan;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord vooreerst stelt dat, ten einde dezelfde procedurele moeilijkheden te vermijden als in een gelijkaardige zaak, zij besloot tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan; dat zij vervolgens de overwegingen citeert van het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 september 1990 houdende gedeeltelijke inherzieningstelling van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw, het bepalend gedeelte aanhaalt van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw, alsook de overwegingen uit de "verantwoordingsnota" en uit de bestreden beslissing; dat zij besluit dat "uit deze overwegingen komt vast te staan dat aan alle wettelijke normen werd voldaan en dat bijgevolg geen van de ingeroepen middelen gegrond is";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat de verwerende partij tevergeefs verwijst naar de verantwoordingsnota nu de redenen moeten worden bekendgemaakt in het besluit zelf en de verwerende partij nergens aangeeft met welke argumenten het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant en van de regionale commissie van advies werden weerlegd;

Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst doet gelden dat noch het recht om advies uit te brengen, noch het recht van bezwaar impliceren dat de overheid op elk van de bezwaren, opmerkingen of bedenkingen in detail en geïndividualiseerd moet antwoorden, dat artikel 9 van de stedenbouwwet geen verder gaande eisen legt dan te motiveren "op begrijpelijke wijze" met redenen die direct of zelfs indirect in verband kunnen worden gebracht met het bestemmingsvoorschrift, dat de in de aangehaalde bepalingen opgenomen motiveringsplicht nageleefd werd, dat verzoekende partij verder niet aantoonde hoe het mogelijk maken van de inplanting van een antennemast door "onwettige beweegredenen" zou zijn ingegeven; dat zij in haar memorie hieraan niets wezenlijks toevoegt;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie niets toevoegt aan hetgeen zij heeft uiteengezet in het verzoekschrift tot nietigverklaring en in de memorie van wederantwoord;

Overwegende dat de tussenkomenende partij in haar "laatste memorie" betoogt dat de verzoekende partij intussen geen belang meer heeft bij het middel; dat zij doet gelden dat de bestreden gewestplanwijziging betrekking heeft op een zeer beperkt gedeelte van het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, met name het gedeelte waar de zendmast wordt gebouwd, dat deze bouwwerken intussen zijn uitgevoerd en de zendmast in gebruik is, dat voor deze bouwwerken een vergunning is verleend op 21 oktober 1997, dat verzoekende partij de nietigverklaring van deze vergunning vordert, dat evenwel moet worden vastgesteld dat het eerste middel in de voorliggende procedure niet wordt hernomen in de procedure ingesteld tegen de bouwvergunning, dat de onwettigheid van het gewestplan nergens in die procedure werd ingeroepen, dat het gegrond bevinden van het middel geen gevolgen heeft voor het beroep tegen de bouwvergunning, dat indien in de procedure tot nietigverklaring de middelen ongegrond worden bevonden, de bouwvergunning een definitief karakter verkrijgt, "zodat de gemeente geen belang meer kan hebben bij de vernietiging van het gewestplan, nu haar belang bij (...) die vernietiging beperkt is tot de oprichting van de mast", dat die oprichting dan echter juridisch onaanvechtbaar zal zijn geworden; dat zij subsidiair doet gelden dat de behoefte aan een zendmast niet louter een behoefte is van een individuele bouwheer, maar wel degelijk een ruimtelijke behoefte van een welbepaalde maatschappelijke activiteit, dat de behoefte aan omroepinfrastructuur eigen is aan ruimtelijke ordening, dat de vaststelling dat (thans) de V.R.T. een zendmast nodig heeft niet vreemd is aan de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, dat er wel degelijk wordt geantwoord op de vraag van de regionale commissie van advies waar deze zich afvraagt of een zendmast nog wel noodzakelijk is; dat zij vervolgt dat, eenmaal vastgesteld dat de zendmast een maatschappelijke behoefte is, waarvoor plaats moet worden voorzien, moet worden uitgemaakt waar deze behoefte kan worden ingeplant, dat de Vlaamse regering in haar besluit wel degelijk de motieven heeft aangegeven waarom de zendmast op die locatie moet worden ingeplant;

Overwegende dat de verzoekende partij, die een openbaar bestuur is, een belang heeft bij een beroep tot nietigverklaring van een besluit dat de bestemmingsvoorschriften van een, weze het beperkt, gedeelte van haar grondgebied

wijzigt; dat haar belang hierbij niet is beperkt tot de oprichting van een antennemast; dat zij dan ook belang heeft bij een middel dat tot de nietigverklaring van deze bestemmingswijziging kan leiden; dat de exceptie van de tussenkomenende partij wordt verworpen;

Overwegende dat artikel 9, laatste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals het van toepassing was op het ogenblik van het vaststellen van het thans bestreden besluit, bepaalde dat, wanneer de Vlaamse regering afwijkt van het advies van de regionale commissie van advies, haar beslissing met redenen dient omkleed te zijn; dat die regel inhoudt, vooreerst, dat de overheid die het gewestplan definitief vaststelt, ertoe gehouden is zich te richten naar het advies van de regionale commissie van advies tenzij er gegronde, met de stedenbouw en de ruimtelijke ordening verband houdende redenen voorhanden zijn om ervan af te wijken, vervolgens, dat in geval van afwijking in het besluit houdende definitieve vaststelling van het gewestplan, de redenen van die afwijking worden aangegeven; dat die bepaling aan de Vlaamse regering niet de verplichting oplegt, wanneer zij beslist het advies van de regionale commissie niet te volgen, in de aanhef van het vaststellingsbesluit een antwoord te geven op de bezwaren die de regionale commissie in haar advies gegrond bevonden heeft; dat het middel, in zoverre het betoogt dat de Vlaamse regering ook de bezwaren had moeten weerleggen waar de regionale commissie zich heeft bij aangesloten, juridische grondslag mist;

Overwegende dat uit het voorgaande eveneens volgt dat met de in de verantwoordingsnota vervatte beweegredenen, die geen deel noch een bijlage uitmaakt van het bestreden besluit, geen rekening mag worden gehouden, noch met de overwegingen vervat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 september 1990 houdende gedeeltelijke inherzieningstelling van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw, noch met het bepalend gedeelte van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Sint-Pieters-Leeuw;

Overwegende dat de in de aanhef van het bestreden besluit vermelde redenen hierboven werden weergegeven; dat hieruit blijkt dat de Vlaamse regering, ter verantwoording van de afwijking van het advies dat de regionale commissie heeft uitgebracht, verklaart waarom zij van dit advies afwijkt, met name

omdat de B.R.T.N. (thans : V.R.T.) "een nieuwe antennemast met zendgebouw nodig heeft voor de ontwikkeling van een zendinfrastructuur van goede kwaliteit in de regio"; dat een eerste reeks overwegingen betrekking hebben op de technische redenen waarom een goede inplanting van de antennemast - inzonderheid op een hoger gelegen terrein - zeer belangrijk is en waarom de inplanting in een aantal gebieden is uitgesloten, zodat de keuzemogelijkheid in de praktijk beperkt is tot een klein deel van Sint-Pieters-Leeuw; dat deze overwegingen bezwaarlijk kunnen worden aangemerkt als met de stedenbouw en de ruimtelijke ordening verband houdende redenen die motiveren waarom van het advies van de regionale commissie van advies, dat zich uitdrukkelijk aansloot bij onder meer het ongunstig advies van de gemeente Beersel en bij de inhoud van de hiervoor aangehaalde bezwaarschriften, wordt afgeweken; dat een tweede reeks overwegingen uiteenzetten dat de Vlaamse regering al op 7 oktober 1987 besliste om te kiezen voor het voorstel dat optimaal aan de landschappelijk-esthetische eisen beantwoordt, dat het ontwerp is gekozen via een wedstrijd en beoordeeld werd door een competente jury "en dus zoveel mogelijk voldoet aan de landschappelijk-esthetische eisen", dat een M.E.R. niet wettelijk vereist is en dat met een M.E.R. onmogelijk kan worden voorkomen dat een 300 meter hoge antennemast in de Zennevallei niet visueel hinderlijk zou zijn; dat ook deze overwegingen niet kunnen worden beschouwd als in rechte en in feite met de stedenbouw en de ruimtelijke ordening verband houdende gegronde redenen; dat een derde reeks overwegingen uiteenzetten waarom er geen alternatieven zijn voor het oprichten van een antennemast; dat ook deze geen gegronde, met de stedenbouw en de ruimtelijke ordening verband houdende redenen zijn om af te wijken van het advies van de regionale commissie van advies; dat uiteraard hetzelfde geldt wat de loutere affirmatie betreft dat de stedenbouwkundige vergunning reeds werd goedgekeurd en de werken reeds zijn gestart; dat de redenen die in de aanhef van de bestreden beslissing zijn aangegeven voor de afwijking van het advies van de regionale commissie van advies geen vanuit het oogpunt van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, gegronde verantwoording voor de aangevochten afwijking van het advies van de regionale commissie bevat; dat het bestreden besluit niet naar de eis van artikel 9, laatste lid, van de stedenbouwwet, met redenen is omkleed;

Overwegende dat het eerste middel in de hiervoor aangehaalde mate gegrond is; dat het niet nodig is de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 januari 1993 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in Sint-Pieters-Leeuw.

Artikel 2.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 2002, door de Xe kamer die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.